

કબ્બી અને ઘેરો અંધકાર

CooCubby · □□□□□□□ · Cubby and the Big Dark

કબ્બી જાગે છે. અંધારું છે.

અડધી રાતે કબ્બી જાગી ગયો. ઓરડામાં અંધારું હતું. બહુ જ અંધારું.

પાપા?

“પાપા?” કબ્બીએ ધીમા અવાજે કહ્યું. ટપ, ટપ, ટપ. પાપા બેર અંદર આવ્યા. એમનો ઊંઘરેટો અવાજ કેટલો વહાલભર્યો હતો!

અંધારું તો આકાશનો ધાબળો છે.

“અંધારું તો આકાશનો ધાબળો છે,” પાપા બેરે કહ્યું. “એ તારાઓને હૂંફાળા રાખે છે.”

ઓલી કહે છે, હૂ-હૂ!

બારીની પાળી પરથી ઓલીએ કહ્યું, “હૂ-હૂ! મને અંધારું ગમે છે. એ શાંત છે ને સાવ નરમ છે.”

તારા જેવો નાનકડો દીવો.

પાપા બેરે તારા જેવો નાનકડો દીવો ચાલુ કર્યો. ઓરડામાં આછો, સોનેરી પ્રકાશ ફેલાઈ ગયો.

ઓરડામાં તારા દોસ્તોને શોધ.

“તારો ધાબળો શોધી શકે છે? તારું ટેડી? તારો કપ?” કબ્બીએ બધાંને શોધી લીધાં. બધું ત્યાં જ હતું.

ત્રણ ધીમા શ્વાસ.

“ચાલ, ત્રણ ધીમા શ્વાસ લઈએ,” પાપા બેરે કહ્યું. શ્વાસ અંદર... બહાર. અંદર... બહાર. અંદર... બહાર. કબ્બીના ખભા ઢીલા પડી ગયા.

પાપા પાસે જ છે.

પાપા બેર પથારી પાસે બેઠા. “હું અહીં જ છું.” કબ્બી ફરી સૂઈ ગયો.

હવે અંધારું દોસ્ત જેવું લાગે છે.

કબ્બીએ અંધારા તરફ જોયું. હવે એ ડરામણું નહોતું. એ તો બસ આકાશનો ધાબળો હતો. કબ્બીએ એક મોટી બગાસી ખાધી.

ફરી મીઠી ઊંઘ. ઝ્ઝ્ઝ...

ઓલીએ હળવેથી એક વાર કહ્યું, “હૂ.” કબ્બીએ આંખો મીંચી દીધી. ને અંધારાએ સવાર સુધી તેને હૂંફાળો રાખ્યો.

CooCubby

Free picture stories for little ones, in 8 Indian languages

coocubby.com